

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme:
že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy.“*

1J 1,5

Úvodní slovo

Dovolte mi, abych v tomto úvodníku ještě jednou poděkoval vám všem, kdo jste se jakýmkoli způsobem podíleli na pracích spojených s opravami kostela a s přípravou oslav 650. výročí posvěcení kostela. Mnozí vědí, že určité chvíle byly víc než dramatické, „napnuté“. Díky Bohu se ale vše podařilo, přežili jsme, dokonce jsme se na chvíli i zviditelnili... Chci tedy vyslovit svou vděčnost všem, kdo přiložili ruku k dílu (často doslova).

Oslavy minulosti – jakkoli velkolepé – však nejsou ničím s oslavami, před kterými

stojíme nyní: Chystáme se oslavit Velikonoce. Tedy svou budoucnost – a to daleko velkolepější, než bylo vše dosavadní.

Přeju vám všem, aby se pro nás o Veliké noci Ježíšova zmrtvýchvstání rozzářilo v temnotách světlo, které zaplaší každý strach a tíseň. V tomto světle pak vykročme na další cestu v důvěře v nabídku Života, který nám byl dán!

váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Společné slavení **svátosti nemocných** bude v našem kostele v pátek 31. března 2006 při večerní mši svaté v 17.30 hodin. Příležitost ke svaté zpovědi bude od 17 hodin v kostele. Není třeba se hlásit předem.
- Ve středu před Velikonocemi, tzn. 12. března 2006, bude od 16.30 hodin připraven v kapli i v kostele **program pro děti** zaměřený na nadcházející slavení velikonočních svátků. Kromě obvyklých částí (křížová cesta pro děti, dětská mše svatá) se lze těšit i na další překvapení. Zveme děti malé (s rodiči) i větší!
- Krátké zpravodajství z oslav výročí posvěcení kostela bude zařazeno do vysílání Křesťanského magazínu v neděli 26. března 2006 na ČT 1. Delší pořad o naší farnosti pak bude odvysílán v pořadu Cesty víry (zatím předběžně) o čtrnáct dní později.

Z farní charity

Vážení přátelé,

chceme vás tímto seznámit s materiálem o pracovní náplni Sociálně právní poradny Oblastní charity Brno, tak jak jsme ho obdrželi:

Sociálně právní poradna poskytuje svým klientům komplexní služby formou podání informací, rady, aktivní pomoci a v případě potřeby i asistence. Cílově se zaměřuje na region okresů Brno-město a Brno-venkov, ale poradnu navštěvují i uživatelé z jiných okresů.

V Sociálně právní poradně poskytujeme informace a napomáháme při řešení problémů osobám ve složité životní situaci, v mimořádně obtížných poměrech, v životní krizi apod. Pomáháme nalézt vhodné řešení ze zdánlivě bezvýchodných situací, snažíme se poskytnout co nejvíce informací na jednom místě a v případě potřeby pomoci se začleněním zpět do běžného života. Učíme orientovat se v systému sociálního zabezpečení a v síti sociálních služeb, zajišťujeme asistenci při vyřizování dokladů, jednání na úradech, pomoc při vyřizování domovů důchodců, penzionů, sociálních dávek apod.

Poradna dále poskytuje či zprostředkovává okamžitou pomoc v materiální nouzi (poskytnutí základního oblečení a potravin nebo zajištění přepravy do místa trvalého bydliště osobám, které jsou ve finanční nouzi – ztráta nebo krádež dokladů a peněz). Lidem bez přístřeší pomáháme při vyřizování dávek státní sociální podpory.

KONTAKT

Sociálně právní poradna

Žižkova 3, 602 00 Brno

☎ 549 21 62 17

✉ spp@charitabrno.cz

OTEVÍRACÍ DOBA

po, út 7.30–12.00, 13.00–15.30
st, čt 13.00–15.30

Opakujeme naše přání z minulého čísla Tomáška, aby Vám Kristus dal v této postní době milost pochopení Jeho velké lásky a milosrdenství, které se zjevily v Jeho výkupné oběti na kříži.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

„Bud' vůle tvá!“

Mt 6,10

Je málo lidí, kteří by nebyli nemocní nebo nemuseli ležet v nemocnici. Většina lidí má vlastní zkušenost s nemocí a uvědomuje si, že je to stav, který je pro každého člověka zkouškou, která může někdy být těžká, ale během které člověk roste, protože musí překonávat strach, nejistotu a bolest. Po každé vážnější nemoci se člověk změní, protože si uvědomí mnoho skutečností, které přecházel a neuvědomoval si je, například že je postradatelný, že je odkázaný na jiné lidi, že je netrpělivý, když všechno neběží podle jeho představ. Člověk se v nemoci proti své vůli zastaví a přemýšlí o smyslu svého života a své nemoci, o dalším průběhu svého života. I když nechce, uvědomuje si skutečný vztah lidí ke své osobě, jejich povahy a jejich skutečné vlastnosti.

I když je člověk nemocný, je to pro něj doba zkoušky, obnovy a přeměny

osobnosti. Člověk v ní hledá úmysl Boží vůle. Pro lidi, kteří se dívají na svět jenom z materialistického pohledu, je každá choroba důkazem křehkosti našeho těla. Věřící lidé se mohou dívat na nemoc a bolest jako na splácení dluhu. Když platí za svoji chybu nebo omyl, je to pro ně snadnější, než platit za omyl druhého člověka. Když jsou ochotní platit za všechny lidi, i za ty, kteří úmyslně konali zlo, snaží se spojovat s Kristovou výkupnou obětí. Je to odpověď na Kristovu lásku, která ho vede k výkupné oběti na kříži. Jednat tak je těžké, ale prospívá to celé lidské společnosti.

Každý člověk, který čeká na výsledek vyšetření, má strach, který musí přemáhat. Je to těžké zvláště tehdy, když je doba čekání dlouhá. Pomůže, když se člověk soustředí na cokoli, co se netýká jen jeho osoby, ale co třeba prospívá druhým lidem. Pesimismus a skleslost potvrzují, že člověk příliš spoléhá jen na sebe a že nemá dost víry, aby se plně spolehl na pomoc Boží. Každý musí udělat pro svoje zdraví všechno, co je v jeho silách a možnostech, ale to, na co nestačí, má s důvěrou svěřit Bohu a věřit, že On doplní všechno potřebné.

Žádná nemoc není důkazem toho, že nás Bůh nemiluje. On nás má stejně rád v době, kdy jsme zdraví, jako v době, kdy jsme nemocní. My s Ním můžeme vždy počítat a mít jistotu, že nás nezklame. Čím bude větší naše důvěra v Boží pomoc a působení Boží prozřetelnosti v našem životě, tím spokojeněji budeme prožívat všechno, co nás potká.

o. J. Šik

Jak Tomášek slavil své 650. narozeniny

Musím přiznat, že s Tomáškem se znám teprve poměrně krátkou dobu. Vždyť ještě před deseti lety jsme jeden o druhém vůbec nevěděli. Když jsme se setkali poprvé v životě, málem jsme do sebe vrazili. Alespoň já jsem tehdy měla ten pocit. Seděla jsem totiž v tramvaji č. 6 směr Královo Pole nádraží, v batohu čerstvě koupenou mapu Brna a v hlavě utkvělou myšlenku, že mám vystoupit na jakési zastávce jménem Antonínská. Když jsme se rozjížděli ze zastávky Česká dále po Joštově ulici, trochu nevěřícně a zároveň lehce fascinovaně jsem zírala, jak si to míříme přesně proti nějakému kostelu. Tramvaj ovšem v poslední chvíli uhnula trochu doleva, my šťastně dojeli na Moravské náměstí, a tak jsem se tehdy s Tomáškem setkala pouze pohledem. Ale už tehdy mi zaimponovalo, jak pevně si dokázal stát na svém. Jenom mně již při tom prvním setkání vrtalo hlavou, cože to má za divně umístěnou věž. Až dodatečně jsem zjistila, že ani architekt, ani stavitel se při jeho stavbě neminuli rozumem, ale že Tomášek je vlastně válečný invalida. Na jeho přitažlivosti mu tato fyzická vada ovšem nijak neubrala. My ženy totiž, jak známo, oceňujeme především krásu intelektu a ducha, a ta Tomáškovi rozhodně nechybí.

Když se po několika letech od našeho prvního setkání Brno stalo z mého přechodného studentského bydliště mým

trvalým domovem, naše vzájemné vztahy nabyly na intenzitě. Důvodů k tomu alespoň z mé strany bylo hned několikero. Předně je na něj spolehnutí. Vždy vím, kde ho najdu a co se v něm právě děje. Za druhé je až neskutečně tolerantní. Přestože je také mužského rodu, vůbec není ješitný a nevdává mu, že k němu, budově z kamenů a malty, vlastně nechodím kvůli němu samotnému. Za třetí je skutečný gentleman. Nikdy se nesnažil mě ukecat ani ohromit svými řečmi, ba právě naopak: umí být přímo báječným posluchačem a nikdy necítí potřebu se vyjadřovat k délce mého slovního projevu či jeho kvalitě. A to nemluvě o tom, že se vlastně vůbec nebavím s ním, když jsem s ním. A tak bych mohla pokračovat dál.

Jistě chápete, že při slavení jeho významných kulatých narozenin jsem pochopitelně chtěla být také. Ale v pátek 10. března vpoledvečer, právě když se začínalo s jeho narozeninovou oslavou, jsem zmateně pobíhala po bytě, nervózně koukala na hodiny a horečně přemýšlela, co jsem ještě zapoměla přibalit do batohu a jestli ten vlak vůbec mám šanci stihnout. V sobotu 11. března oslava Tomáškových narozenin pokračovala. Ale v onen poledvečer . . . Tomášku, promiň! Hrdinou toho dne byl pro mne už od časného rána pašík Ferdinand, který v onu dobu již odpočíval v podobě bůčku, ovaru, jitrnic, tlačanky, škvarků a pravé valašské zabijačkové kyselice ve spíži mých rodičů a v neposlední řadě také v podobě kusu vepřové pečeně s knedlíkem a zelím na mém talíři – sic

transit gloria mundi . . . Tomáškovy narozeniny se slavily i v neděli 12. března. Ale ono dopoledne se na mě z hlavního oltáře usmíval sv. Štěpán Uherský a shovívavě pozoroval, jak zuřivě listuju zpěvníkem a hledám píseň, kterou jsem měla v úmyslu hrát na závěr a zapomněla si ji předem nachystat, a ohlášky se mezitím nebezpečně rychle blížily ke svému konci. V neděli vpozdvečer se na oslavencovu počest konal také koncert; já jsem se sice v onu dobu již začala blížit ke svému brněnskému domovu, ovšem přesto mě od Tomáška stále ještě dělila více jak stokilometrová vzdálenost.

Ale Tomáškovu hlavní narozeninovou oslavu v pondělí 13. března vpozdvečer jsem stihla, i když to bylo tak-tak . . . V době, kdy začínala zkouška sboru a orchestru, jsem nebyla na kůru a nedržela v rukou sopránový part Fibichovy mše (nutno ovšem zdůraznit, že takto nezodpovědně jsem se zachovala pouze já), ale stále jsem ještě v práci zuřivě tūkala do klávesnice počítače vyřizujíc úřední korespondenci a myslíc si na adresu některých lidí a jejich řečí o termínech, které hoří, své. A proto mám až doteď pocit, že slavnostní mše začala se zpožděním hlavně kvůli mně, aby se mi alespoň někdy podařilo přijít někam trochu s předstihem a vyzkoušet si, jaké to je, když se na někoho nebo na něco čeká. A musím dodat ještě jednu důležitou věc: po oné slavnostní mši sv. jsem konečně Tomáškovu dokonale přišla na chuť. Přesněji řečeno – teď už vím, jak Tomášek chutná. I když již samotná ta

podívaná na jeho fešné perníkové podobanky kapesního formátu i na jeho velkou trojrozměrnou podobiznu z cukru, kakaa a nevím čeho všeho ještě, politou úžasnou marcipánovou polevou, sama o sobě stála za to. Na mě pak z Tomáškovy sladké bysty vyšel kus hlavních dveří, které se mi doslova rozplynuly na jazyku. A tak mi nezbyvá než zcela objektivně uznat, že Tomášek je fakt dobrý.

P. S. Tento text byl napsán propiskou, z níž se na mě po celou dobu usmívala Tomášková podobenka.

Marie Škarpová

Zážitek z koncertu

V neděli večer 12. 3. 2006 se konal koncert k 650. výročí posvěcení našeho kostela sv. Tomáše v Brně. Také my jsme se na tento večer těšili. Byli jsme velmi zvědaví na setkání s hercem panem Radvanem Lukavským, který i v době totality dokázal pevně hájit svoji víru. Latinské zpěvy dvou smíšených komorních sborů se střídaly s recitací textů o Panně Marii a textů o historii naší farnosti – zvláště pak o skutcích a modlitbách plných víry P. Martina Středy během obléhání Brna švédskými vojsky a o slavnostní korunovaci obrazu Panny Marie Svatotomské. Tuto korunovaci vedl arcibiskup olomoucký za přítomnosti radních Brna, šlechticů, různých církevních řádů i mnoha poutníků

za střelby děl z hradeb Špilberku. Lidé slavili korunovaci vyzdobením příbytků a rozžatými světýlky.

Svým podmanivým hlasem a nádherným přednesem nás Radovan Lukavský vtáhl do historie naší farnosti, takže jsme se jakoby přenesli do dob dávno minulých. Na těchto kořenech můžeme i nadále rozvíjet naši farnost do budoucnosti. Všichni farníci panu Radovanu Lukavskému poděkovali potleskem vestoje. Příjemný večer rychle utekl a my jsme se posílení na duchu i na duši vrátili domů ke svým dětem.

Marie a Oldřich Krchňákovi

Radovan Lukavský, foto: Irena Lesáková

Rodinný farní dort

„Když se najedli, řekl učedníkům: ‘Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!’ Sebrali je tedy, a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly.“

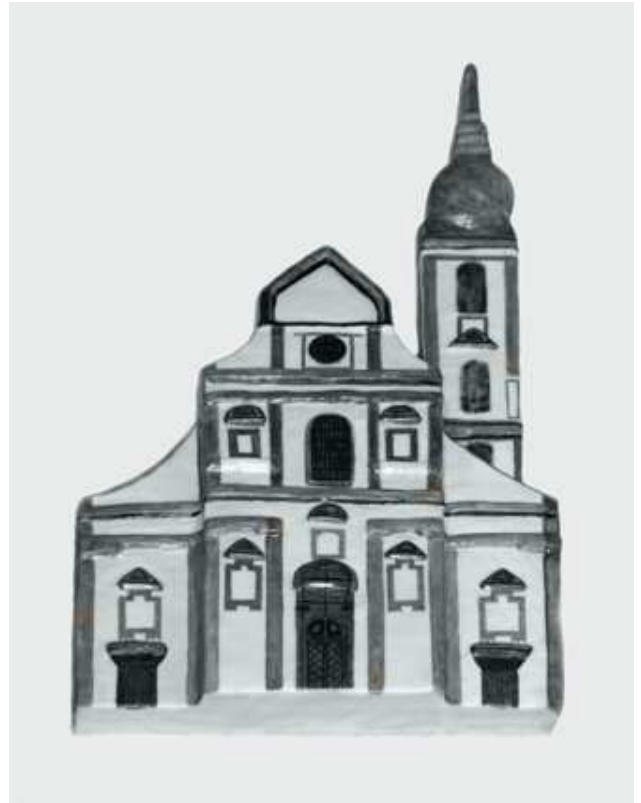
Jan 6,12–14

Na tento citát si možná vzpomněl některý z návštěvníků slavnostní Bohoslužby u sv. Tomáše v pondělí 13. 3. 2006. Po mši svaté totiž hlavní celebrant olomoucký arcibiskup Jan Graubner doslova zařídil přinesený dort. A hned poté se k němu tlačily stovky mlsných jazyčků. Všichni sledovali odbornou práci šikovných dcérek, které stále rozdávaly sladké kousky a na chvostu davu se zdálo, že dortu neubývá. Nakonec se ho, po těžké dřině, podařilo přece jenom sníst, ale potřeba byl každý přítomný farník a některý i dvakrát a zvláštní mlsouni i třikrát či čtyřikrát. A tak přidejme několik technicko-taktických dat:

Dort byl kopií kostela sv. Tomáše, a to téměř věrnou. Byl zhotoven v cukrářství U Valachů a měřil na šířku 83 cm, na délku 138 cm a vysoký byl 12 cm. Vážil 29 kg. Při jeho pečení bylo spotřebováno 143 kusů vajec a 0,9 m² marcipánu.

Ovšem kromě dortu přítomní obíhali obrovské koše, ve kterých se tísnilo cca 350 kusů nazdobených perníkových kostelíků z 9 kg těsta. A za perníčky již vděčíme obětavým a šikovným farnicím, zejména nenápadné Aničce. Odměnou jim mohlo být ocenění obdarovaných, kteří se ani neodvažovali do tak krásných perníčků kousnout a vesměs si je schovávali na památku. Tak, holky, dík a rychle dospěte ty noční směny, protože jestli se nemýlím, na podzim nás čeká zase nějaké výročí . . .

-ki-

Autorkou fotografií je paní Irena Lesáková (pozn. redakce).

Oslavy 650. výročí posvěcení našeho kostela

*aneb Jak jsme snědli kostel do posledního
drobečku*

Nevím, není-li psaní o oslavách jen zbytečným nošením dříví do lesa, neboť si tyto krásné dny snad nikdo z farnosti nenechal ujít, ale přece jen toho bylo na programu tolik, že zřejmě nikdo (kromě organizátorů) nebyl úplně u všeho, a proto si dovolím malý záznam z nedělní mše svaté a pondělní pontifikální mše svaté.

Nedělní ráno ani v nejmenším nepřipomínalo blížící se jaro, naopak bylo velmi podobné nefalšované sibiřské vánici. Roje zdivočelých sněhových vloček téměř znemožňovaly viditelnost a sněhová záplava způsobila, že některé tramvaje zůstaly viset na trase a kdo chtěl být v kostele včas, musel zbytek cesty dojít pěšky. Přes tyto obtíže byl kostel zcela naplněn a slavnostní mše celebrována P. Vojtěchem Eliášem, proděkanem TF UK v Praze a dlouholetým přítelem P. Petra Vrbackého, mohla začít. Mimo jiné se P. Eliáš přihlásil ke svým brněnským kořenům, neboť z Brna pochází jeho maminka. Atmosféru doby před 650 lety skvěle navodila svatotomská chorální schola řízená Ludvíkem Kolkem. K všeobecné radosti a obdivu byly v neděli zpřístupněny dlouho přebudovávané prostory kaple, sakristie a sociálního zázemí, což vyvolalo nemalé nadšení a okamžité hojně využívání zmíněných prostor.

V pondělní podvečer zima ještě přiostrčila, zabrousila značně pod bod mrazu, připravila si studený vítr, avšak na nezdolné a otužilé tomáškovské farníky to neplatilo, v účasti na pontifikální mši svaté jim nedokázalo nic zabránit. Jako nečekaná odměna čekalo v kostele překvapení – mši celebroul olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. S nemalou obětavostí se rozhodl k jízdě zasněženým krajem, aby zastoupil brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cíkrleho zasaženého 39 °C horečkami. Své sepětí s Brnem hned ozřejmil sdělením, že se v Brně narodil, snad všechny z nás oslovila jím pronesená homilie. Chladný večer proteplili svým takřka andělským zpěvem (a hudbou) zpěváci a hudebníci populárního chrámového sboru Jolly Singers. Další překvapení následovalo po skončení mše sv. v podobě obrovského dortu znázorňujícího kostel svatého Tomáše (kdo neuvidí, neuvěří, a kdo čte Tomáška, ten uvidí). Dort byl slavnostně nakrojen arcibiskupskou rukou a postupně se dostal na všechny milovníky sladkého alespoň kousek dortu, až byl kostel sněžen opravdu do posledního drobku. Další – perníkovou – podobu kostela si mohl každý ještě odnést domů a také se můžeme těšit, že všechny vaše zajímavé příspěvky a postřehy do Tomáška budete od nynějška psát tomáškovskou výroční propiskou. Žádné z těchto radostí a překvapení by se nemohly uskutečnit bez usilovné píce a neúnavné ochoty několika obětavých farnic a farníků, kterým patří poděkování. Ze všech

slavností pořídila fotodokumentaci vytrvalá chodkyně a kazatelnolezkyně Irenka. Fotografie si můžete prohlédnout na nástěnce.

Ani ČT 1 si nenechala ujít příležitost zaznamenat tyto slavnostní události. Vysílání se uskuteční v měsíci dubnu v Křesťanském magazínu. Natáčelo se dokonce i v zaplněné farní kavárně, kde to v neděli hlučelo jako v úle, a tak těžko říct, zda bude zřetelné, že se v naší kavárně alkoholické nápoje zkrátka nepodávají.

Na závěr lze jen zalitovat, že se našich slavnostních dnů neúčastnil císař Karel IV. Měl by jistě nemalou radost. A my všichni máme určitě nezapomenutelné zážitky snad na celý život, máme co vyprávět našim vnoučatům, aby se jednou za dalších 650 let vědělo, jak jsme v tom roce 2006 hezky oslavovali – v jiném ustrojení a jiné atmosféře než před 650 lety, ale v srdcích stejně toužící po Bohu.

Jarka Cýrusová

Mons. Jan Graubner rozkrajující dort, foto: Irena Lesáková

Rozhovor

s Martinem Danglárem Borkovcem

Dnes přinášíme rozhovor s dlouholetým tomáškovským ministrantem Martinem.

Pokud vím, jsi dlouholetý obětavý příznivce našeho kostela, pokládáný téměř za tomáškovský inventář dobrých lidí. Kolik let už patříš do farnosti?

Děkuji za milé i když nečekané oslovení. Do farnosti sv. Tomáše a Zvěstování Panny Marie patřím už neuvěřitelných 30 let, no a pár měsíců k tomu. Těch ministrantských let je samozřejmě o něco méně. Nevím sice, jestli se mohu nazývat místním inventářem, i když bych se za to nestyděl. Pravdou je ale ta skutečnost, že znám hodně milých i vstřícných lidí, které vídávám především na večerních bohoslužbách. Jistěže, některé znám více, jiné trochu méně. Jsem ale rád, že se s nimi v kostele setkávám nejen o nedělích, ale i v obyčejných všedních dnech.

Naše farnost je Ti zajisté velmi blízká, neboť jsi ji nevyměnil za novotou vonící farnost na Lesné, kam to máš blíž. Čeho si u Tomáška nejvíc ceníš?

Čeho si nejvíc vážím? Především našich vzácných duchovních. Mám na mysli jak naše současné duchovní, tak i celou řádku jejich předchůdců. Těch, kteří se

dokáží denně maximálně věnovat těm druhým, nám zdejšími farníkům. To za prvé. A na druhou stranu si cením i těch farníků, kteří si přes denní shon dokáží najít čas a jdou se zaposlouchat a pomodlit do Božího chrámu. Dále bych nechtěl opomenout ani celkovou krásnou výzdobu našeho kostela. Myslím tím především krásu hlavního oltáře i těch dalších bočních. Ještě celkové čistoty kostela. No a za čtvrté si cením i svých kamarádů ministrantů.

Nějakých dvanáct let nazpět jsi byl v časných ranních hodinách zcela nepřehlédnutelný v autobuse – s úsměvem a v pohodě, spokojený cestující DpmB. Jak vypadají tvá nynější rána – vydržel ti úsměv?

Díky za postřeh. I když sám sice nevím, jestli je to úplně pravda. Ale i tak děkuji. Jistěže i ta malá zmínka mi udělala radost. A jak to vypadá dnes? Doufám, že mi z toho ještě něco zůstalo.

Patříš mezi velké ctitele Svatého otce Jana Pavla II. Poděl se s námi o své poznatky o něm, co na něm nejvíc obdivuješ?

To se mě ptáš moc pěkně. Svatý otec Jan Pavel II. se bezesporu zapsal nesmazatelným písmem do srdce nejen římskokatolické církve. Svou denní všestrannou trpělivostí, ochotnou a vytrvalou službou, ale především svojí otevřeností lidem z mnoha národů. Svým životem protkaným hlubokou láskou k Pánu Ježíši bojoval za lepší budoucnost mnoha lidí celé zeměkoule.

Jeho krásné encykliky snad mluví za vše. Byl člověkem, který dokázal oslovit veliké množství lidí. A nakonec, byl to velmi vzácný kněz, který dokázal odpustit i těm největším hříšníkům, kteří mu třeba tělesně i vnitřně moc ublížili. Doufám, že proces jeho blahořečení už nebude dlouho trvat.

Chceš něco vzkázat čtenářům Tomáška?

Chtěl bych vzkázat především povzbuzení do další farní spolupráce. Hodně trpělivosti v plnění denních domácích, pracovních i těch „kostelních“ činností a povinností.

*Za rozhovor děkuje
Jarka Cýrusová*

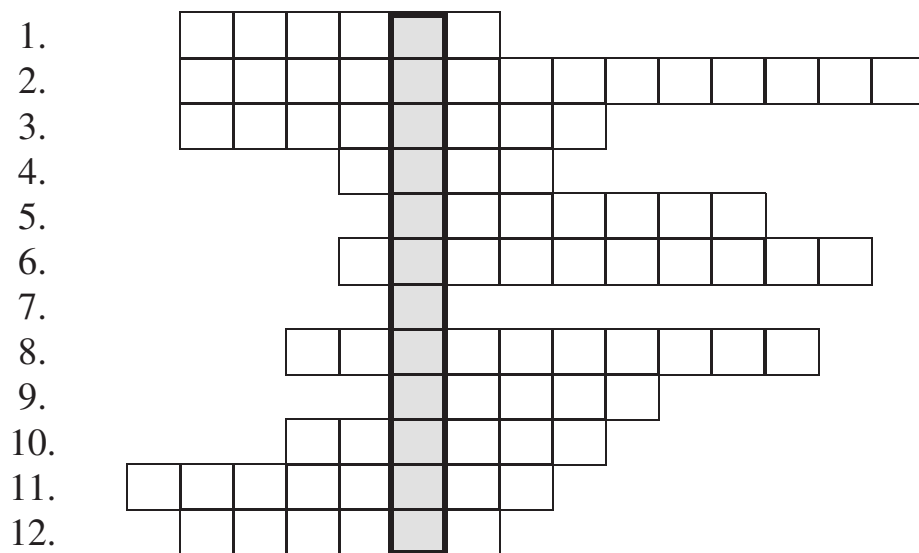
Bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

jistě jste si nikdo z vás nenechal ujít oslavy 650. výročí posvěcení našeho kostela. A taky jste možná slyšeli o obrazu Panny Marie, nazývaném zvláštním názvem *Thaumaturga*. Co toto slovo znamená v češtině, se dozvíte v dnešní tajence.

Protože je křížovka trošku těžší, nabídnou vám některá slova, která se do ní mají doplnit. (CH = 1 písmeno)

1. Mezi obránci Brna před Švédy byl i otec Martin . . .
2. Jméno velitele obránců Brna v roce 1645
3. Minulou neděli na večerním koncertě recitoval vzácný host, pan Radovan . . .
4. V našem kostele je pohřben markrabě . . .
5. Na výše jmenovaném koncertě hrála jedna paní na zvláštní hudební nástroj, který se jmenuje . . .
6. Náš kostel je zasvěcen kromě sv. Tomáše také . . . Panny Marie
7. Jediné kroužkované písmenko české abecedy (s kroužkem)
8. Jméno švédského vojevůdce, který obléhal Brno v roce 1645
9. Při svěcení kostela našeho kostela byl přítomen . . . IV.
10. A opět se vracíme ke koncertu minulou neděli – zazněly na něm verše básníka, jehož jméno je Bohuslav . . .
11. Na slavnostní mši v pondělí 13. 3. dorazil arcibiskup Jan . . .
12. Brněnský biskup se křestním jménem jmenuje . . .

Nápověda:

Reynek,
Theorba,
Jošt,
Torstenson,
Raduit de Souches,
Lukavský

Katka Scampi Keprtová

Pořad bohoslužeb v kostele svatého Tomáše

Velikonoce 2006

ZPOVÍDÁNÍ

Příležitost ke svátosti smíření bude od pondělí 10. dubna 2006 do středy 12. dubna 2006 vždy od 15 hodin odpoledne až do skončení večerní mše svaté. Na Zelený čtvrtek a Velký pátek se bude zpovídat již jen od 15.00 do 16.30 hodin. *Během obřadů se zpovídat nebude.*

POŘAD BOHOSLUŽEB

Květná neděle, 9. dubna 2006

- ◇ *Bohoslužby* budou v obvyklém pořádku.
- ◇ *Žehnání ratolestí a průvod* bude při mši svaté v 9.00 hodin. Obřady začnou na prostranství před Katastrálním úřadem. Prosíme, přineste si k průvodu své květiny a ratolesti.

Zelený čtvrtek, 13. dubna 2006

- ◇ ranní mše svatá *nebude*
- ◇ dopoledne v 9.00 hodin oslavuje otec biskup Vojtěch Cikrle s kněžími diecéze v katedrále na Petrově mši spojenou s žehnáním olejů („missa chrismatis“)
- ◇ *obřady na památku Večeře Páně* začnou v kostele v 17.30 hodin

- ◇ po skončení obřadů bude v kostele *příležitost k soukromé adoraci* v Getsemanské zahradě do 20.00 hodin

Velký pátek, 14. dubna 2006 – den přísného postu

- ◇ ranní mše svatá *nebude*
- ◇ odpoledne v 15.00 hodin bude *pobožnost křížové cesty*
- ◇ *velkopáteční obřady* – pašije, uctívání kříže a svaté přijímání – začnou v kostele v 17.30 hodin
- ◇ po skončení obřadů bude v kostele *příležitost k soukromé adoraci* do 20.00 hodin

Bílá sobota, 15. dubna 2006

- ◇ ranní mše svatá *nebude*
- ◇ od 9.00 do 16.00 hodin bude kostel otevřen pro *návštěvu u „Božího hrobu“*
- ◇ ve 21.00 hodin začínají *obřady Bílé soboty* žehnáním ohně před hlavním vchodem do kostela (prosíme, přineste si svoje svíce opatřené kornoutkem proti okapávání vosku!)

Hod Boží velikonoční, 16. dubna 2006

- ◇ *Bohoslužby* budou v obvyklém pořádku.
- ◇ Na konci každé mše svaté bude *tradiční žehnání pokrmů*.

Pondělí velikonoční, 17. dubna 2006

- ◇ *Bohoslužby* budou jako v neděli, tj. 7.45 latinská, 9.00, 11.00 a večer v 19.00 hodin